

مسئولیت سازمانهای فرهنگی و آموزشی

در زمینه حفظ سنن موسیقی کشورهای خاور دور

بقلم «تران وان که»^۱

کمان نمیرود که ضرورت حفظ سنن بزرگ موسیقی در مقابل تعابلی که میخواهد موسیقیهای ملی را بصورت موسیقی اروپائی درآورد محتاج به توضیح باشد، ما چندین بار چه در تهران و چه در توکیو و چه در دهلی نو (۲) اهمیت این مسئله را گوشزد کرده ایم.

اینک وضع را بسنجیم و به بینیم به چه ترتیب حفظ سنن موسیقی قدیم در خاور دور در نظر گرفته شده و سازمانهای فرهنگی و آموزشی چه اقدامی از لحاظ ملی و بین المللی در این مورد بعمل آورده اند و یا میتوانند بعمل آورند.

تحقیقات و حفظ و انتشار اسناد موسیقی قدیم

در مقابل توسعه و پراکندگی آموزش موسیقی غربی در تمام دنیا و در مقابل انتشار روزانه موسیقی از راه امواج - که متأسفانه غالباً نوع آن قابل ایراد است - و صفحه های تجارتي و تالارهای سینما، موسیقی قدیم کشورهای خاور دور بحال مرگ

۱ - Tran Van Khé اصلاً اهل ویت نام، از موسیقی شناسان معتبر معاصر است که در زمینه موسیقی ملل مشرق زمین صاحب تألیفات است. وی اکنون در مرکز مطالعات موسیقی شرقی انستیتو موزیکولوژی دانشگاه پاریس سمت استادی دارد.

۲ - اشاره به کنگره های بین المللی موسیقی است که در شهرهای مذکور تشکیل یافته و بمسائل مربوط به سنن موسیقی شرقی اختصاص داشته است.

افتاده و یا در درجه دوم اهمیت قرار گرفته است. نخستین عکس العمل اشخاص دلسوز و حافظ آخرین یادگارهای موسیقی سنتی و قدیم اینست که به دستگام ضبط صوت و نوار متوسل میشوند. سازمانهای دولتی و انجمنهای خصوصی و ملی یا بین المللی دست به يك سلسله ضبط های منظم زده اند و اقدام به حفظ و انتشار عوامل موسیقی سنتی یا عامیانه و یا غیر عامیانه نموده اند.

در این زمینه در کشور ژاپن مؤسسه «نیپون هوزو کیوکه» (۱) عضو رسمی رادیو-تلویزیون ژاپن سهم بزرگی در تدوین و حفظ اسناد مصوت موسیقی عامیانه نقاط مختلف که گاهی بسیار در دور دست واقع شده اند دارد. مأمورینی که هزینه کار آنها را این مؤسسه تأمین مینماید تحت رهبری موسیقی شناسان صلاحیتداری از قبیل «فومیو کویزومی» (۲) بکار پرداخته اند. صفحات موسیقی عامیانه و موسیقی سنتی که از طرف انجمن های فرهنگی از قبیل «کو کوزای بونکاشین کوکای» (۳) و یا از طرف مؤسسات بازرگانی تهیه میشوند شایان ترین انواع موسیقی عامیانه و سنتی را در بردارند و فهرست شناسی صفحات که بوسیله پروفیسور «شی گئوکی شیب» (۴) تنظیم شده این امر را بخوبی نشان میدهد.

در چین مؤسسه صفحه سازی «چونگ کئو چانگ پی بن» (۵) آثار بزرگترین استادان «کین» (۶) (چنگی که دارای ۷ تار ابریشمی است) و «تسنگ» (۷) (چنگی که از ۱۳ تا ۱۶ تار ابریشمی یا فلزی دارد) و همچنین «تی» (۸) (نی اقی) و «شنگ» (۹) را (ارغنون دهنی) روی صفحه ضبط کرده است صفحات ریزشمار ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ که در آن کشور ساخته شده و در «هونگ کونگ» مجدداً بوسیله مؤسسه «آرتیون کامپنی» (۱۰) تهیه شده اند ارزش هنری بزرگی دارند.

انجمن موسیقی سنتی در «تای په» بر اثر تشویق پروفیسور «لیانگ تزای پینگ» (۱۱) يك سلسله اسناد موسیقی سازی منتشر نموده است. در کره (بخصوص در مجموعه رادیو کره که تحت رهبری پروفیسور «لی هیه کو» (۱۲) اداره میشود) چندین صفحه موسیقی سنتی چاپ شده که بوسیله مشهورترین استادان این نوع موسیقی نواخته شده است.

-
- Fumio Koizumi — ۲ Nippon Hoso Kyokai — ۱
Shigeo Kishibe — ۴ Kokusai Bunka Shinkokai — ۳
Tseng — ۷ K'in — ۶ Tchong Kuo Ch'ang P'ien — ۵
Art Tune Company — ۱۰ Sheng — ۹ Ti — ۸
Lee Hye Ku — ۱۲ Liang Tsai Ping — ۱۱

در ویت نام آقای یروفسور «نگوین هوبا» (۱) موسیقی درباری و موسیقی سرگرم کننده و «هوئه» (۲) را روی صفحه ضبط کرده است. «پام دوی» (۳) آهنگساز چندین فیلم راجع به آوازهای موقع کار در مناطق ویت نام مرکزی و تاتر سنتی «بین دین» (۴) و موسیقی «هوئه» ساخته است. نامبرده چندین قطعه از فهرست موسیقی قومی «شام» (۵) را جمع کرده است. قدیس «دورن» (۶) و آقای «ژرژ کوندومینا» (۷) و بانو «هوت کلوك» (۸) و بانو «کنتس دو شامبور» (۹) موسیقی اقلیت های نژادی «چوره» (۱۰) و «زاده» (۱۱) و مونگ گا (۱۲) و «مونگ ما» (۱۳) و غیره را جمع آوری و ضبط نموده اند و چندین گروه موسیقیدان و موسیقی شناس و مردم شناس اسناد مصوت از هر نوع موسیقی عامیانه یا غیر عامیانه ملت ویت نام و اقلیت های نژادی را جمع آوری و بررسی و بصورت صفحات ۴۵ و ۷۸ دور منتشر نموده اند.

نظر مختصری به صفحات «تی ینگ هات ویت نام» (۱۴) (آواز ویت نام) تنوع انواع موسیقی ضبط شده را بما می نمایاند. آوازهای قدیمی آواز خوانان حرفه ای و نمایشنامه های عامیانه و قطعات موسیقی سرگرم کننده و تصنیف های عامیانه و غیره در این صفحات ضبط شده اند. در بایگانی اداره تحقیقات موسیقائی چندین هزار تصنیف های عامیانه و قدیمی و قریب پانصد آواز «کو آن هو» (۱۵) متعلق به ایالت «باک نین» (۱۶) که بوسیله یک گروه موسیقیدان و موسیقی شناس تحت رهبری آقای «لو هو فوئوک» (۱۷) موسیقیدان مشهور انجمن موسیقی شناسی «هانوی» جمع آوری و ضبط گشته موجود است.

مونوگرافیهای متعددی راجع به انواع مختلف موسیقی سنتی به امضای موسیقی شناسان غربی و خاور دور رسیده است. فهرست کتب ناقصی که ما برای تحقیقات شخصی خود تنظیم کرده ایم شامل قریب ۵۰۰ عنوان میباشد. اطلاعات ما درباره انتشارات کشور های چین و کره بسیار کم است.

-
- ۱ - Nguyễn Huu Ba - ۲ - Huê - ۳ - Pham Duy
 ۴ - Bình Dinh - ۵ - Chams - ۶ - Dournes
 ۷ - G. Condominas - ۸ - Hauteclouque
 ۹ - Comtesse de Chambure - ۱۰ - Djorai - ۱۱ - Rhadé
 ۱۲ - Mnong ga - ۱۳ - Mnong ma - ۱۴ - Tiêng Hát Việt nam
 ۱۵ - Quan ho - ۱۶ - Bắc-Ninh - ۱۷ - Luu Huu Fhuóc

در ژاپن انجمن تحقیقات موسیقی آسیائی بنام «تووانگا-کوکنکیو» (۱) موسیقدانهای سرشناسی از قبیل پروفیسور «هیزائوتانا با» (۲) و «شی گشو کیشی به» (۳) را دور خود گرد آورده و در مدت قریب یک ربع قرن تحقیقات و بررسی های ذیقیمتی درباره سازها و انواع موسیقی کشورهای آسیائی منتشر نموده است. در ویت نام نوشته ها و نمایشنامه های قدیمی با الفباء غربی بوسیله پروفیسور «نگوین هو با» و مطالعات درباره موسیقی عامیانه که بوسیله آقای «پام دوئی» (۴) آهنگساز انجام گرفته و کتاب قابل ملاحظه «ویت نام کا-ترو-بی-ین کا ئو» (۵) (تحقیقات درباره آواز و آواز-خواه های ویت نام) که بوسیله «دوبا ننگ دو آن» (۶) و «دو تر و ننگ هوئه» (۷) نوشته شده و مطالعات عمیق درباره بعضی از انواع موسیقی از قبیل آوازی بنام «کو آن هو» (۸) متعلق به ناحیه «باک نین» (۹) تألیف «لو هو فوک» و گروهش و «هات کیام» (۱۰) یعنی آوازهای عامیانه شهرستانهای «نگه آن» (۱۱) و «هاتین» که بوسیله «نگوین-دونگ شی» (۱۲) و «نین ویت ژیا ئو» (۱۳) (در سه جلد) جمع آوری گشته و همچنین «هات کو آن» (۱۴) یعنی آوازهای بهاری شهرستان «فو تو» (۱۵) بوسیله «نگوین دانگ هو» و «هات فو ئونگ وای» یعنی آواز پشم ريسان بوسیله «نین ویت ژیا ئو» منتشر گردیده است. و درباره موسیقی عامیانه بطور کلی اقداماتی از طرف «فام فوک نین» (۱۶) و درباره تأتر سنتی از طرف «میک کو انگ» (۱۷) و درباره اشکال مختلف تأتر توام با گفتار از طرف «سونگ بان» (۱۸) صورت گرفته است. صد ها سند مختلف موسیقی بوسیله «نگوین ویم» (۱۹) و «نگوک او آن» (۲۰) و «تران هونگ» (۲۱) و «تران هو فاب» (۲۲) و «تران کیت نو ئونگ» (۲۳) و «له کو آن گنگه» (۲۴) و «بوئی دوک هان» (۲۵) و «هو انگ کیو» (۲۶) و غیره که موسیقی دان و موسیقی شناس هستند به نت نویسی غربی برگردانده شده است.

Hisao Tanabé — ۲ Tovo Ongaku Kenkyu — ۱

Pham Duy — ۴ Shigeo Kishibé — ۳

Do Bàng Doàn — ۶ Vietnam Ca - trù - Biên - Khao — ۵

Bác Ninh — ۹ Quan-ho — ۸ Đô Trong Huê — ۷

Nguyễn Đông Chi — ۱۲ Nghệ-an — ۱۱ Hát qiam — ۱۰

Phú Tho — ۱۵ Hát Xoan — ۱۴ Ninh Việt Giao — ۱۳

Song Bân — ۱۸ Mich. Quang — ۱۷ Pham Phức Ninh — ۱۶

Trần Hồng — ۲۱ Ngọc Oánh — ۲۰ Nguyễn Viêm — ۱۹

Trần Kiệt Tuồng — ۲۳ Trần Huu Pháp — ۲۲

Hoàng Kiêu — ۲۶ Bùi Đức Hanh — ۲۵ Lê Quang Nghệ — ۲۴

ولی اسناد مصوت یا اسناد مربوط به کتاب شناسی که برای انجام مطالعات علمی موسیقی بسیار ذیقیمت است برای حفظ و پایداری ساختن يك سنت موسیقی که واقعیت زنده‌ای است و باید از استاد به شاگرد منتقل گردد کافی نیست.

انتقال و حفظ سنت‌های موسیقی

در کشورهای خاور دور آموزش موسیقی سنتی غالباً بوسیله آموزش موسیقی غربی دچار وقفه می‌گردد. گروه‌های کلاس پیانو و ویلن و سایر آلات موسیقی غربی بطور کلی چهارالی پنج برابر گروه‌هایی است که در کلاسهای موسیقی سنتی اسم نویسی میکنند. در دانشگاه «اوتنه‌نو» (۱) در توکیو در بین ۱۰۰۰ دانشجویی که مشغول فراگرفتن موسیقی برای دریافت گواهینامه هستند ۹۰۰ نفر يك آلات موسیقی غربی انتخاب کرده‌اند و ۱۰۰ نفر آلات موسیقی ژاپنی. با اینهمه ژاپن در زمینه حفظ سنن موسیقی قدیم هم از لحاظ کوشش‌هایی که بعمل می‌آید و هم از لحاظ نتایجی که گرفته شده است از بسیاری از کشورهای خاور دور جلوتر است.

آموزش خصوصی که هنوز در ژاپن رواج دارد (طبق نظرهای «شین‌شی یوئیزه» (۲) بیش از ۳۰۰۰ استاد مشغول تعلیم «کوتو» در توکیو هستند) در سایر کشورهای خاور دور رو به زوال است.

جای آموزش خصوصی را در این کشورها آموزش عمومی در مدارس موسیقی و کنسرواتوارها که از ده سال باینطرف کلاسهای مخصوص موسیقی قدیم و کلاسیک تشکیل داده‌اند گرفته است. ولی تبعیض در مورد استادان موسیقی قدیم و استادان موسیقی جدید غربی موجب آن شده است که جوانان از صرف کردن چندین سال عمر خود که نتیجه‌اش چیز بیکاری نخواهد بود خودداری مینمایند. (استادان موسیقی غربی با اتوموبیل به کنسرواتوار می‌آیند و حقوق بسیار بیشتری دریافت میدارند در حالیکه استادان موسیقی قدیم پیاده یا با دوچرخه به سرکار خود می‌آیند. این وضع بخصوص در سایگون بچشم می‌خورد زیرا استفاده از تخصص در آنجا بسیار دشوار و پیدا کردن شغلی پس از اخذ گواهینامه فراغ از تحصیل که مزد کافی داشته باشد بسیار سخت است.)

مسئله انتقال سنن بامسئله شرکت در حیات موسیقائی کشور ارتباط نزدیک دارد.

در ژاپن و در کره جنوبی تعداد کنسرهای موسیقی غربی هم از جهت تعداد و

هم از حیث اهمیت از کنسرت‌های موسیقی قدیم و سنتی بیشتر است. در ویت نام جنوبی رستال‌های «موسیقی جدید» که غالباً یک موسیقی دورگه و مختلط است و نمایش‌های نوشته تأثر قدیم و پخش موسیقی قدیم در رادیو تنها تظاهرات حیات موسیقائی کشور است. در ویت نام کنسرت‌های سبک اروپائی و کنسرت‌های موسیقی قدیم و موسیقی جدید بسیار زیاد است. گروه ملی و آواز و رقص عامیانه نمایش‌هایی در پایتخت و در شهرستانها ترتیب میدهد. فستیوال بهار و پائیز اجازه میدهد که آوازه خوان‌های عامیانه و ساززن‌های قدیمی در مسابقات مخصوصی شرکت نمایند. از گزارشی که درباره نقش رادیو در حفظ و پخش موسیقی قدیم و موسیقی عامیانه مشرق زمین توسط «ژاک بورنوف» (۱) از روی اطلاعاتی که ایستگاه‌های رادیو جمع‌آوری نموده‌اند تهیه شده چنین معلوم میشود که در ژاپن مقدار ساعاتی که در سال ۱۹۶۰ به موسیقی قدیم اختصاص داده شده ۳۷۶ ساعت و تعداد ساعات موسیقی عامیانه اصیل ۲۵ و تعداد ساعات موسیقی کلاسیک غربی ۱۷۳۶ ساعت بوده است. ارقامی که از طرف رادیو «هونگ کونگ» و از طرف رادیو «سایگون» تهیه شده برعکس اهمیت برنامه‌های موسیقی سنتی و قدیم را (۱۷۴۳ ساعت در هونگ کونگ و ۹۸۸ ساعت در سایگون) نسبت به موسیقی غربی نشان میدهد (۲۶ ساعت در هونگ کونگ و ۱۳۰ ساعت در سایگون) در کشورهای خاور دور آموزش موسیقی سنتی و قدیم در حال عقب‌رفتن است در صورتیکه نوعی موسیقی جدید روز بروز جای بیشتری برای خود باز میکند.

تجدید و نو کردن سنت‌های موسیقائی

بدیهی است که حفظ سنت‌های قدیم آنچنانکه مایه فهمیم مترادف با محافظه‌کاری نیست. بسیاری از موسیقی‌دانهای قدیم سعی میکنند خود را با جامعه جدید منطبق سازند. کوشش‌هایی بجا آورده میشود که آلات موسیقی قدیم را بهبود بخشند و کامل‌تر نمایند:

- سیتارهای ۲۵ تار و «Vièles» های بزرگ ۲ تار ویت نام ساخته میشود.

- سازهای یک تار Monocorde در ویت نام برقی میشود.

- شکل آلات موسیقی در ویت نام زیباتر میگردد.

- در برخی مناطق دیگر ارغنون دهنی با چوب و لوله های فلزی ساخته میشود و تارهای ابریشمی تبدیل به تارهای فلزی میگردد .

- در «فرمز» «ویل» های بزرگ سه تار ساخته میشود و فلوت های افقی با ۱۲ روزنه تهیه میشود

موسیقیدانها سعی میکنند تکنیک سازهای خود را تکمیل نمایند و قطعات جدیدی در سبک قدیم بوجود آورند و حتی گاهی نت نویسی غربی و قالب های موسیقی غربی را اقتباس مینمایند .

ولی صحبت از نو کردن در حالیکه سنتها در حال از میان رفتن است مثل ساختن سقف تازه ای است بدون توجه به پایه که در حال فروریختن است. نو کردن یک سنت با اضافه کردن عناصر ناسازگار با طبیعت و اقلی آن در حقیقت یعنی از میان بردن آن. عمل نو کردن باید بعد و یا لااقل همزمان با عمل حفظ و نگاهداری یک سنت توسط استادانی که عناصر سنتی و عناصر اکتسابی را بخوبی می شناسند انجام گیرد . ولی جای نگرانی است که هر روز شاهد هستیم که سنن اصیل و قواعد کامل و قالب های تعریف شده و قطعی آن در مقابل موسیقی جدید که هنوز در جستجوی راه خویش است و یا در مقابل موسیقی غربی که میخواهد خود را تحمیل نماید در حال اضمحلال است. جای آنست که هر چه زودتر نفس تازه ای در این سنن قدیمی که در حال از بین رفتن است دمیده شود.

سازمانهای فرهنگی و آموزشی چه اقداماتی برای حفظ سنن موسیقی کشورهای خاور دور بعمل آورده اند ؟

در برخی کشورها سازمانهای دولتی مأمور جمع آوری و حفظ و انتشار اسناد مصوت هستند در حالیکه در کشورهای دیگر این کارها بعضی بدست انجمن های خصوصی یا بنگاه های تجار تی و بعضی بدست دولت انجام میگردد . در این مورد باید از «تویو اونگا کو کنکوو» نام برد که در ژاپن مشغول تحقیقات در موسیقی آسیاست . همچنین بنگاه صفحه سازی «نیپون کولومبیا» و «نیپون ویکتور» و در «فرمز» انجمن موسیقی سنتی «چونگ هو آ کو تویوئه هوئی» (۱) و در سایگون انستیتوی «تی باترانگ» (۲) که بوسیله پروفیسور «نگوین هوا» اداره میشود. در کشورهای غربی و از لحاظ بین المللی ضبط تجار تی موسیقی تا اندازه ای

در حفظ اسناد موسیقی سنتی و عامیانه یا غیر عامیانه کشورهای خاور دور سهیم می‌باشد .
 در این مورد باید از مجموعه «اتنیک فولکویز» (۱) و «کولومبیا ماسترورکس» (۲)
 در ممالک متحده آمریکا و از «بوآت آموزیک» (۳) و «بنگاه» دو کره ته نامسون (۴)
 در فرانسه یاد کرد و همچنین از مجموعه «گلچینی از موسیقی کلاسیک مشرق» که
 توسط آقای «آلن دانیلو» اداره می‌شود و بوسیله «بنگاه» بارن ریتز موسیکافون» (۵) برای
 شورای بین‌المللی موسیقی تحت ریاست «اونسکو» منتشر می‌شود سخن گفت. در بین
 ضبط‌های غیر تجارتهی باید از صفحات ریزشیار (میکروسیون) مجموعه AMS اداره
 فونوگرافیک سازمان رادیو و تلویزیون فرانسه که دارای جنبه هنری بسیار زیادی است
 یاد کرد که از طرف مادام «کالکاکس» (۶) اداره می‌شود. فهرست صفحه‌شناسی که بوسیله
 آقای «پتر کروسلی-هولاند» (۷) تنظیم گردیده نظری دقیق‌تر و کامل‌تر در این باره بجا
 می‌دهد. انستیتوی بین‌المللی مطالعات موسیقی تطبیقی و گردآوری اسناد برلن
 با طرحی که برای انتشار صفحات موسیقی هنری و موسیقی عامیانه و جمع‌آوری و
 حفظ اسناد موسیقی خاور و خاور دور و آفریقا دارد از حیث حفظ سنن موسیقی
 اقدام بسیار خوبی بشمار میرود .

در زمینه انتقال سنن موسیقی در بعضی از کشورهای آسیائی کوشش‌هایی
 بعمل آورده‌اند تا آموزش موسیقی سنتی را توسعه دهند . در ژاپن از دو سال
 پیش بعنوان آزمایش شروع به آموختن موسیقی قدیم در مدارس ابتدائی نموده‌اند،
 کودکان ژاپنی تا کنون فقط با «سلفژ» غربی و آواز دسته‌جمعی به همراهی «آرمونیوم»
 در آنجا آشنا می‌شدند .

در سایگون و در تایوان (فرمز) موسیقی قدیم را در دبیرستانها و مدارس ملی
 موسیقی می‌آموزند لکن جوانان ترجیح می‌دهند که موسیقی غربی بیاموزند زیرا
 بوسیله آن باسانی و زودتر می‌توانند شغلی پیدا کنند .

در کشورهای غربی دروس موسیقی سنتی خاور و خاور دور توسط «مرکز
 موسیقی آسیائی» در لندن توسط «مرکز تحقیقات موسیقی شرقی» در پاریس و بطور
 وسیع‌تر توسط «انستیتوی اتنوموزیکولوژی» در «لوس‌انجلس» دایر شده است .

۱- Columbia Masterworks — ۲ Ethnic Folkways

۳- Boîte à Musique — ۴ Ducretet-Thomson

۵- Bärenreiter - Musicaphon — ۶ Calgaguès

۷- Peter Crossley-Holland

انستیتوی بین‌المللی تحقیقات موسیقی تطبیقی و جمع‌آوری اسناد برلن با همکاری « مرکز تحقیقات موسیقی شرقی » یک دوره رسیتال و یک دوره دروس به سبک قدیم که برای آموزش هنر آواز کلاسیک هند شمالی روشی بسیار جدی و خالص می‌باشد توسط برادران «داکار» که به اروپا آمده‌اند تنظیم نموده است. نتایج این اقدامات هنوز ناچیز است ولی در کشورهای خاور دور موجب توجه و علاقه به موسیقی قدیمی و سنتی شده است. مردم کشورهای خاور دور و قتیکه موسیقی آنها مورد توجه کشورهای بیگانه قرار می‌گیرد بیشتر بآن علاقه‌مند میشوند.

سازمانهای بین‌المللی مثل «اونسکو» و « شورای بین‌المللی موسیقی » و انستیتوی بین‌المللی تحقیقات موسیقی تطبیقی و جمع‌آوری اسناد « کوشش‌های قابل‌تجدیدی بعمل آورده و کنگره‌ها و مجالس بحث‌زیادی جهت حفظ سنن موسیقائی تشکیل داده و رسیتال‌هایی برای موسیقیدانهای ژاپنی و هندی ترتیب داده‌اند. ولی باید گفت این کوشش‌ها هنوز کافی نیست. مثلاً «اونسکو» میتواند اقدامات زیر را بعمل آورد :

- اعتبار بیشتری برای انتشار صفحات یا کتابهایی که بمنظور آشنا کردن عموم با موسیقی نوشته میشود تخصیص دهد و باین طریق مردم کشورهای غربی را بهتر آماده ارزیابی و تشخیص سنن بزرگ موسیقی مشرق‌زمین و کشورهای خاور دور بنماید.

- کمک بیشتری به ایجاد مراکز تحقیق موسیقی شرقی در کشورهای غربی بنماید.

- پخش هفتگی یا دو هفتگی موسیقی و مطالب مربوط به سنن بزرگ موسیقائی را به رادیوها و تله‌ویزیون‌های کشورهای عضو توصیه نماید.

- تعداد ملاقات بین موسیقیدانهای شرقی و غربی را بیشتر نماید.

- مبادلات فرهنگی را بین کشورهای شرقی و کشورهای خاور دور که از لحاظ سنن موسیقی غربی مطلع‌تر هستند ولی از آنچه در کشورهای همسایه‌شان میکنند بی‌اطلاعند تسهیل نماید.

ولی حفظ یک سنت قبل از هر چیز یک مسئله ملی است. سازمانهای فرهنگی و آموزش عمومی و خصوصی و بخصوص دولتهای کشورهای آسیائی میتوانند آموزش موسیقی قدیم و کلاسیک خود را مجدداً مرسوم نمایند و ارزش بیشتری برای آن قایل گردند. برای مثال از کشور تونس یاد کنیم که بنا بر ابتکار آقای صالح المهدی مدیر کنسرواتوار تونس فقط به دانشجویانی اجازه ادامه تحصیل موسیقی در

کنسرواتورهای اروپا میدهند که دارای گواهینامه‌ای در موسیقی قدیم و سنتی کشور خود باشند و در برنامه آموزش موسیقی سازی غربی نواختن يك ساز محلی از همان نوع را نیز پیش‌بینی کرده‌اند .

این تجدید ارزش موسیقی سنتی و آموزش آن باید با بالا بردن سطح زندگی نوازندگان موسیقی قدیم و تجدید سازمان حیات موسیقائی کشور توأماً و با صورت دادن اقدامات زیر انجام گیرد .

- افزایش تعداد کنسره‌های عمومی موسیقی سنتی با بلیط‌های ارزان قیمت .

- پخش موسیقی سنتی در ساعات مناسب گوش دادن .

- تشکیل مسابقات در زمینه موسیقی سنتی بین سازمانهای جوانان و سازمانهای

کارگران و روستایان ...

اگر این اقدامات لازم و بجا انجام نگیرد در آینده نزدیک قسمت اعظم

سنن موسیقی در خطر اضمحلال همیشگی خواهد بود و تنوع و اصالت جای خود را به متحدالشکل شدن و تقلید از يك سرمشق خواهند داد .

در باغهای موسیقی جهانی گل‌های لوتوس و پرونوس از بین خواهد رفت و

بجای آنها فقط نوعی گل سرخ غربی دیده خواهد شد و سازمانهای فرهنگی و آموزشی

خصوصی یا دولتی ، ملی یا بین‌المللی مسئولیت این فقدانهای غیر قابل جبران را

بر دوش خواهند داشت .

ترجمه دکتر سیروس ذکاء

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی